

JH valahol, ott valahol,
Esett, szép, szomorú fejeiddel,
Négy-öt magyar öszgehajjal,
S kicsordul grímus fájdalommal
Egy ifjú-ösi könyv, magyar könyv:
Miért is?

NYT-ÖTT

JÁNOS PÁP ORSZÁGA

Károly Mészáros

ISMERTETŐISMERTETŐISMERTETŐISMERTETŐISMERTETŐISMERTETŐ

ITT-OTT nem üzleti célok szolgálatában álló folyóirat, hanem egy köréje csoportosult levelezőkörnek a kiadványa, egy eszmecserét lehetségessé tevő eszköz, amelyre szétszórtságunk miatt szükségünk van: állandóan folyó szeminarium, amit a résztvevők tartanak fenn, s amelyen résztvenni bárkinek joga van.

Előfizetési díj nincs, költségeinket olvasóink, résztvevőink adakozásából fedezzük.

Lapunkat állandóan küldjük mindazoknak, akik-- bármilyen formában, akár pénzbeli adománnyal, akár közlésre szánt anyaggal-- hozzájárulnak munkánkhoz. Nem kérünk sokat--- néha egy baráti hangu levelezőlap is elég.

Hozzászólásokat, leveleket, cikkeket, verseket és egyéb irodalmi termékeket leközlésre kérünk. Nem követünk semmiféle politikai irányt ezen az egyen kívül: csak magyarok vagyunk, és csak magyarokkal folytatunk eszmecserét!Ezzel úgy hisszük, minden meg van mondva.

Célunk többek között az, hogy megszólaltassuk azokat, akik eddig hallgattak: hogy alkalmat adjunk mindenkinek, különösen minden fiatalnak, az irodalmi tevékenységre, nyelvtudása ápolására, fejlesztésére. Szeretnénk felvenni minél több magyart baráti körünkbe, ahol tiszta, testvéri alapon, a szokásos szólamok, rangok, címek és tagsági igazolványok nélkül keressük az őszinte, egyszerű, igaz magyar utat, segítjük egymást a nagyvilágban is megmaradni magyarnak, abban a megrendíthetetlen hitben, hogy ősi örökségünket megtartani, fejleszteni és továbbadni igenis érdemes!

A beküldött anyagot, hacsak lehet, duplasorosan gépelve kérjük. Indokolt esetben eltekintünk e követelményünktől is. Csak olvasható kéziratokat fogadhatunk el. Anyagtorlódás esetén nem tudunk minden hozzászólást leközölni.

A LEKÖZÖLT LEVELEK, CIKKEK, STB. KIZÁRÓLAG IRÓIK VÉLEMÉNYÉT FEJEZIK KI.

Megjelenünk minden hónap elején. Levelezést az alábbi címre kérünk:

ITT-OTT
P.O. Box 112
Ada, Ohio
45810
U.S.A.

JÁNOS PAP ORSZÁGA

Büszke, harcos, kalandor nép
 Volt a magyar nemzet,
 Kétélű kard, mely ha moccant,
 Jobbra-balra sebzett;
 S jobbra-balra, merre fordult
 A fegyvernek éle,
 Puszta lett a népes ország
 És üvöltött rajta végig
 Farkasok zenéje.

Lett is aztán dinom-dánom,
 Keresztyén tivornya,
 Hirdeté az istenigét
 Papok bora, bornya.
 Kocsma lett az istenháza,
 Melyben ittak-ettek,--
 S egy-két szentnek a nevét ha
 Elgagyogták részeg fővel,
 Mindent megfizettek.

Kin a német, minthogy ő rá
 Járt a rud legjobban,
 Megfélemlék, megbusula,
 Cselt szövött titokban;
 Nem birván az oroszlánál,
 Annak vermet ása,
 Takarónak a véremre,
 Mint egyéb gazságra, jó lesz
 Krisztus szent vallása.

Kiváltképen egy pap, neve
Iván azaz János,
 Többi közt legjobban értett
 Ehhez a munkához.
 Udvarán örökké tombolt
 A lakzi, kaláka,
 Hét mérföldre érzett a szag
 S úgy hitták ezt a vidéket:
 János pap országa.

"Ázsiának sáska-féle
 Kóborló pogánya
 Isten a te lelkedet bár
 Mind pokolra hányja!
 Ne legyen az idvességben
 Soha semmi részed,
 Lelked üdvösségéért nem,
 De saját bőrünk javáért
Megtérítünk téged.

Kedves ország volt ez a táj
 Minden naplopónak,
 Kasza, kapa kerülőnek,
 Éhen kóborlónak;
 Kujtorgó ebek lakoztak
 A jó sült szagával,
 Kujtorgó magyar nép dőzsölt
 --Ha tudott keresztet hányni--
 Jánossal magával.

Igy beszélt a német papság
 Es a pénzbe markolt,
 (A papok nagy toroku zsákja
 Már akkor is meg volt);
 Bor, tulok lett a dulásig,
 A pénzt nem kimélte,
 Tudta, nem vész kárba semmi,
 Huzni fogja firól-fira
 Az uzsorát érte.

Sült ökör hevert szanaszét
 János udvarában,
 Két szarván boros csobányok,
 Kard az oldalában.
 A kinek tetszett, oda ment,
 Az ökörből vágott,
 S jót ivott rá a csobányból,
 Nem is könnyen hagyta aztán
 Ezt a jó országot.

Alig futott ennek hire
A népség között el,
A ki nem jött a szagára,
~~A hírére jött el,~~
Nem, hogy jól lakják, hanem csak
Hogy valamit lásson, --
S addig nézte, addig nézte,
Hogy maga is megkivánta,
Kivül a palánkon.

S a ki egyszer megkivánta,
Azt be is bocsáták,
Pogány fővel el nem hagyta
Többé a kalákát:
Megtaníták kulacs-szónál
A Krisztus hitére, . . .
Vagy nem is a hitre, hanem
A vallást elundokító
Sok mindenféle.

Első ága volt a hitnek
(Elmondom a nagyját):
Hogy minden termék tizedét
A papoknak adják,
Bort és buzát és baromfit,
Földeket is mellé,
S faluszámra jobbágy-népet,
A ki a kövér pusztákat
Ingyen megmivelné.

Másik ága volt a hitnek,
Hogy: ne kápj a kincsén,
Mennyországban a gazdagnak
Semmi helye nincsen.
Ne rabold el a némettől,
A mi neki termett,
Sőt, ha ingedet lehuzza,
Azt se bánd, mert Isten úgy ad
Lelkednek kegyelmet.

Harmadik volt: országodat
Pap kezére bizzad,
Ő ráér tanácsot adni,
Míg más ember izzad.
Ő mindent végez helyetted,
Kell-e több jó annál
Bízd rá, a mi gondba jőne;
Csak a pásztor legyen ébren,
Hadd aludyék a nyáj.

Negyedik hitigazatja:
Házasodjál össze,
Gyenge a magyar, ha minden
Nemzet nincsen közte;
Hozz lakót, minél többfélést,
Ültesd a nyakadra,
S béketűrőssel fogadjad,
Ha tulajdon eszterhéjad
Alól kizaklatna.

Ötödik . . . mit tudom én mi?
Az is ilyenféle
Rágalom s káromkodás a
Mégváltó nevére,
Melyeken a jó magyarság
Gyönyörűen épült:
Idegen kalandoroktól
Ki hagyá magát pusztítani
Csaknem mindenéből.

Legott a királyi székre
Német ember hágott,
A ki fogta, másnak adta
Titkon az országot.
S a miatt, hogy másnak adta
S a magyart megrontá,
Iszonyu belháboruban
Magyar a magyarnak vérét
Eszkendőkig ontá.

Attól kezdve többször is volt
János pap országa.
Sült galamb, borral folyó ér
És ingyen-kaláka;
Melyékért a jó magyar nép
Mindenét od'adta.
S tett olyet részeg fejével
Hogy, mikor kijózanodott,
Százszor megsiratta.

Most is vannak, a kik ilyen
Hizlalóba vágynak:
Lomhán a gyomornak élni
És élni az ágynak;
Kik előtt, a hashoz mérve,
A haza sem drága,
S midőn ez küzdésre készti,
Felsohajtnak: jöjj el, jöjj el
János pap országa.

Köszönjük a következő adományokat: Arizona: Mesa, F.M., \$5; California: Los Angeles, S. P., \$5; Connecticut: Stamford, Z.G., \$1; Illinois: Wheaton, M. & B. K., \$3; Chicago, EMEFESZ, \$10; Oak Park, B. J., \$5; Skokie, M.O., \$10; Németország: München, A. J., \$5; New Jersey: East Orange, J. F. K., \$5; New Brunswick, H. M., \$2; Verona: K. M., \$5; Ohio: Cleveland, S. R., \$5; Lakewood, D. Gy., \$5; Akron: H. J., \$5. Összesen \$86. Ez évi bevételünk összesen \$506.68, kiadásunk a 3:3 sz. lezártáig \$350.59.

- - -

P I P A F Ü S T N É L

Egyik barátunk írja: "Kiváncsi vagyok lapotokra. Eddig még minden magyar lap, egyesület, polarizálta magát; vajjon, Ti is?"

Erre a--választ meg nem kívánó--érdekes kérdésre nehéz megadni a feleletet. Nehéz, mert a polarizáltság relatív dolog: nagyrészt a szemlélő álláspontjától függ. S az igazság az, hogy egyes elfogult, szűk látókörű egyének szemében máris polarizáltak tűnik lapunk. Ellenben, ha összegezzük a minket eddig ért kritikát, nehéz megállapítani vélt polarizáltságunk előjelét. Könnyű szerrel ki lehet mutatni azonban minden esetben a minket elbiráló személyek álláspontját. Kaptunk ütetést már jobbról, balról, protestánstól és katolikustól, öregtől, fiatalától egyaránt. S ugyanilyen szempontokból kaptunk dicsérő szót is. Ez így jó--így is akarjuk. Minden magyarhoz szólni akarunk, s mindenki véleményének helyet adunk.

ITT-OTT változatlanul a minden szám 2. oldalán található elveket követi. Ez magában foglalja egyetlen, eleve megadott polarizáltságunkat: a lapot kiadó munkakör irányelvében kizárólag magyar. A lapot ebből a szempontból szerkesztjük; ezen kívül más beállítottsága nincsen.

Az viszont elkerülhetetlen és természetes, hogy mikor a munkakör egyes tagjai irnak, személyes álláspontjuknak kifejezést adnak. S ha ezzel vitát váltanak ki, elvárják, hogy őket és irományukat érje a kritika, nem pedig magát a lapot.

A lap tehát, kihangsúlyozottan magyar mivoltától eltekintve, semleges. A munkakör tagjai nem azok. És ez vonatkozik a magam személyére is, aki a lapot pillanatnyilag szerkesztem, gépelem. Senki ne várja el tőlem, hogy egyéni véleményem ne legyen. Van--néha elfogultan is van, s azt nyíltan ki is fejezem.

Elkerülhetetlen azonban az is, hogy a szerkesztő egyénisége be ne folyásolja a lapot. Nehéz feladat a semlegesség megtartása sok esetben, s esetleg nem is mindig sikeres. De az olvasó akkor se felejtse el, hogy a szerkesztő véleménye csupán a szerkesztő véleménye--se több, se kevesebb (még akkor is, ha netalán a szerkesztői többszámában írma). Az ITT-OTT esetében szerkesztőnek lenni pe-

dig nem jelent egyebet, mint másnál többet kulizni. Semmi-féle jutalom vagy rang nem jár vele. ITT-OTT nem a szerkesztő: mindenkié, aki munkájában részt vesz.

Soha még beküldött anyagot a benne kifejezett véleményért el nem utasítottunk. Ezt ezentúl sem tesszük. Azt megköveteljük, hogy a leközzölt anyag--bizonyos liberalizmus mellett--ne sértse a jó ízlést, erkölcsi téren. Volt már rá eset (egyetlen egy), hogy e miatt kimaradt valami.

Felmerül azonban a minőségi megválogatás kérdése. S ez már nehezebb dolog, mert anyagtorlódás esetén össze kell valahogyan egyeztetni avval az irányelvvel, hogy mindenkitől elfogadunk--és szívesen veszünk--anyagot. Magától az irányelvtől semmi körülmények közt nem tágíthatunk, mert éppen ez az, ami a lapnak értéket ad, demokratikus semlegességét garantálja. De ez mindeddig sajnos nem volt nagy probléma. Ha eljön valaha az idő, amikor rendszeresen több anyagot kapunk, mint amivel megbirkózni képesek vagyunk, egyet-mást kénytelenek leszünk kihagyni vagy legalábbis elhalasztani. A szerkesztő kell ezt eldöntse--de annyi bizonyos, hogy a minőségi kiválogatásban ideológiai szempontok nem játszhatnak szerepet. (Mindemellet természetesen az is a szerkesztő feladata, hogy gondoskodjék arról, a lap ne legyen egyoldalú)

Marad még egy utolsó ok az elutasításra. Érkezik hozzánk néha olyan anyag is, aminek se füle, se farka, ami teljesen értéktelen vagy értelmetlen. S akad olyan is, ami a legjobb szándékkal is egyszerűen elolvashatatlan (nagyon sok ember nem tudja, hogy kézírása, ami neki teljesen világos, másnak nem az, s úgy kell megfejteni, mint a keresztretjtvényt). Ezek vessenek magukra, ha irományukat mellőzzük. Különösen örjítőek a versek, amiket egyesek oly költői kézírással rittyentenek oda egy fecni papírra, hogy az ember törheti rajta a fejét, mintha nem is volna jobb dolga. A versnél sokszor minden betű kritikus, s ez nem türi a szerkesztői beavatkozást. Az udvariasság valahogy azt követelné meg a szerzőktől, hogy verset nyomtatott betűvel írottan küldjenek be, ha már írógéphez nem férnek hozzá.

ITT-OTTra méltón vagyunk büszkék: ez a magyarság legdemokratikusabb, legszabadabb fóruma. Nivója annál magasabb lesz, mennél többen kapcsolódnak be munkakörébe. Szeretettel látunk mindenkit sorainkban!

-éjl

- - -

ETETŐHELY

Az ut mellett murvát
hagytak a lovak,
s a havat elfujta
róla a szél,
odébb fakereszt,
szüette tetején

mohától zöldes
a zsindefedél.
Ameddig látsz,
bükkfaerdők nyulnak,
itt szoktak megállni
a kóbor korondiak
nehéz szekerekkel.
Amíg a lovakról
lengve száll a pára,
ők rágyujtanak
a cseréppipára
hosszan tűnődve.
Itt állt meg nagyapám
két öreg lovával,
itt álltunk meg mi is
szerteszakadt hámmal,
emlékszem, akkor
egy fába belevéstem
itt járt Páll Lajos
negyvennyolc telében,
s amíg apám a hámot
összetatarozta,
magába az istent,
s a világot szidta.

Páll Lajos
Művelődés XXII 12, 1,
(1969 dec); Bukarest.

MAGYAR EGYHÁZ A SZUPEREGYHÁZ ÁRNYÉKÁBAN

A TIME 1970 márc. 2-i száma "Religion" rovatában (48. old.) olvastunk arról a nagyszabású tervről, melyet a Presbitérián William Benfield Jr. vezetése alatt álló 15-tagú bizottság dolgozott ki a Consultation on Church Union konferenciájához tartozó kilenc amerikai protestáns egyház szervezeti egyesítésére. A terv fölötté érdekes, a TIME szerint "lucid, ingenious compromise," mely a felekezeti különbségek áthidalásával egy új szuperegyház létesítését szorgalmazza, "The Church of Christ Uniting" (Krisztus Egyháza Egyesülőben) néven. "A tervezett szuperegyház teológiailag liberális volna doktrinai kérdésekben," írja a cikk, "szervezetében azonban feltűnően bürokratikus."

A terv szerint fajilag vegyes (integrált) egyház-községeket alakítanak a meglévő gyülekezetekből, s ezeket magasabb szinten egy "hierarchikus pirámis" felépítésében foglalják össze, püspökök vezette körzetek és területek alakjában. Az egész szuperegyházat egy erős, nemzeti "church government" kormányozná, egy kétévente ülésű, nemzeti tanácson és egy állandóan működő általános tanácson keresztül, mely utóbbinak egy elnöklő püspök lenne a feje; a terv továbbá meghagyja, hogy az első püspök néger legyen. A legfelháborítóbb része ennek az alaprajznak az, amely szerint a körzeti és területi bizottságok (püspökségek) jó-

vághagyásával választhat csak lelkészt--avagy presbitert, ahogyan a lelkész elnevezendő--minden egyes gyülekezet.

Ez a protestáns szuperegyházi terv, mely tulajdonképpen a Római Egyház szervezetét majmolja nevetséges módon, minket magyarokat is érint, Érinti mindazokat, akik a United Church of Christ, a Presbyterian Church in the U.S., vagy a többi hét résztvevő egyház kötelékébe tartoznak. Az első kettő keretében sok gyülekezetünk működik, s még több elszórt magyar testvérünk tartozik hozzájuk, angol gyülekezetekben. A terv gyülekezeteinkre nézve azt jelenti, hogy valóra váltása esetében még többet veszítenek amugyis korlátozott önrendelkezési jogukból. Angol egyházakhoz tartozó testvéreink pedig érezni fogják a lelki gondozásnak elkerülhetetlen bürokratizálódását, a hivektől való elidegenülését.

A szétszórtsági magyar katolikus már régen érzi, hogy egyháza itt külföldön nem szolgálja speciális magyar lelki szükségseit. Most protestánsainkon lesz a sor, rádőbbenni ugyanerre a valóságra. A Független Egyház kivételével elkapja őket is a gépszij; ideig-óráig még lesznek magyar gyülekezetek, de aztán menthetetlenül felszámolja őket a "hierarchia," mert nem rentabilisak. És teljes joggal: mert keresztény (keresztyén) lehet az ember minden magyar egyház nélkül, s mert a pizslicsári "ethnic" gyülekezetek fenntartásából semmi haszna nincsen a szuperegyháznak--legyen az akár a római, akár a Benfield féle.

Eljöttnek látszik az idő, hogy a magyarok egymásnak nyujtsanak testvéri kezet, s egymást átölelve alakítsák meg a saját, nemzeti egyházukat. Csak így boldogulhatnak a szétszórtságban, csak ha egyesülnek, akkor maradhatnak fel-emelt fejvel hivek különleges örökségükhöz.

Katolikus részről mitsem várhatunk: független magyar katolikus egyház sohasem volt, s ami szervezetileg létezik magyar katolikus vonalon, az vagy a szentistváni utódállamok területéhez van kötve, vagy idegen püspökségek megtúrt alárendeltje. A Római Egyház világi szervezete nem is engedhet meg semmiféle számunkra, szétszórtságiakra megváltó hatáshat, új fejleményeket. Maradnak a protestáns egyházaink. Ezek a Bethlen Naptár gondolata jegyében meg is tették az első, gyengécske elméleti lépéseket az egyesülés felé. Mindamellettt képtelenek a mai napig komolyabb eredményt felmutatni.

Az alapvető hiba, ami minden magyar protestáns (értsd: szervezetileg nem a Római Egyház kötelékébe tartozó) egyházi egyesülést meghiusít, jórészt magából a keresztyén dogmából és a biblia szolgálai magyarázásából ered. Protestáns egyházaink létjogosultságukat mindeddig egyetlen jézusi parancsban látták: "Elmenvén a széles világra, hirdessétek az evangéliomot minden teremtésnek " (Márk 16.15). S a magyar egyházak ezt tették a magyarok közt csupán--magyar nyelven. Ellenben a szétszórtságban, ahol az ember ugyanazt az evangéliomot hallhatja más nyelven is, ez a

parancs nem elegendő. Abban a pillanatban tarthatatlanná válik az így megindokolt raison d'être, mielőtt a bevándorló magyar elsajátította a befogadó országának a nyelvét. Egy kimondottan magyar egyház további létjogosultsága csak is a magyarság különleges lelki szükségéi szolgálatában keresendő, a bibliai kereteken túl. De ezt belátni megköveteli azt, hogy teológiai felfogásunkat alaposan revideáljuk, magyar szempontból elmélyítsük. Sem a Heidelbergi Káté, sem a II. Helvét (ill. Debrecen-i), sem az Agostai Hitvallások nem adnak utmutatást erre.

Lelkészeink, akik ezeket a problémákat nagyonis átérzik, s akik az ezen kérdésekkel való foglalkozást semmiképpen nem kerülhetik el (ha másért nem, azért, mert a magyarság meg fogja ezt követelni tőlük), jól tennék, ha felfrissítenék emlékezetüket arra vonatkozólag, mit tanultak fiatal teológus korukban hivatásuk alapfogalmairól. Emlékezzenek, hogy a theologia revelata mellett van theologia naturalis is, és hogy a theologia revelata sem okvetlen csak az Ó- és Újszövetségekre van korlátozva (minden beléjük oltott kálvini ortodoxia dacára). Ehhez még hozzátennők: amint van theologia generalis, van theologia specialis is, amelynek egyik fajtáját szükségszerűen a theologia hungarica alakjában óhajtanánk már megismerni. Ha tesszük: Istennek népünkön, s népünk szellemén keresztül eszközölt kinyilatkozása legyen a magyar egyház alapköve, leg-
elemibb tanítása. Ez a tan szívéhez szólna minden magyarnak (a katolikusokat beleértve!), még annak is, akit a nyelv már nem köt közösségünkhöz.

Mindez nem jelenti az örömmizenetnek, Isten Országá hirdetésének a mellőzését. De azt jelenti, hogy kikérjük belőle saját és sajátos osztályrészünket, hogy azt népünk-re s a magunk magyar lelkére nézve áldásos módon fogjuk fel. És a jelek azt mutatják, hogy ezt maga Isten követeli meg tőlünk: elpusztít, ha nem hallgatjuk meg sugalló szavát, beolvaszt a szuperegházakba, a szupérm nemzeteknek szürke tömegébe.

--éjl

SZÜRÖS ÜKAPÁM

Szürös ükapám ősi televény
nyomában számos rügy fakadt
erőtlen hajtások--gyenge ágacskák
szilaj tölgygé nőttek az Isten
éltető, fényesen tűző szent
Napja alatt.

Szüzi ugarban erős tövekkel
ágazik széjjel--ujra fakad
bármint is tépik vihar és szélvész
ő büszkén áll--a jövőbe néz
mert az ő élte öröktől való és
örök marad.

rev. udvari Gyetván Alpár

ERDÉLYI TÁRSASÁG

Csak kilenc nap mulott el azóta, hogy Lőrinc a hirnöki foglalkozást elnyerhette a cukorgyárban. A kilencedik nap éppen vasárnapra esett. Délelőtt még ruhát kefélt, és más szépítő műveleteket végzett a hirnökség mellett a gazdáinak, de azután, hogy megehetette a délelédet, szabad volt ő is.

--Egész héten keresztül eleget szolgáltam másokat--
mondotta magában.--Ezen a délután tehát érdemesebb embert fogok szolgálni, vagyis önmagamat.

Könnyű és kellemes szolgálat volt, amit a maga számára kitalált. Láta ugyanis, hogy verőfényes őszi idő van, s látta azt is, hogy a mezők integetnek feléje.

--Jövök, ne féljete!--mondta és magához vette a botját, amelynek párja sehol nem volt, mert ilyen botja csak egy vad püspöknek lehetett volna, hogy ugyan vad püspök volna a világon.

Vette tehát a botját, és elindult a mezők felé. Nem ment mindjárt és ész nélkül az uttalan földekre, mert nem szeretett okvetlenül bukdácsolni, mint ahogy azt a városi fiúk szeretik, ha nagy néha kiszabadulnak a természetbe. Az uton ment, az utak között is a főnkuton, amelyet más emberek országutnak neveznek. Itt is látott elég mindent, amit nézni érdemes volt. Néha szekerek mentek lassu dögéssel, s azoknak ernyője alatt mindig ült valaki, akivel kedve lett volna versenyt szaladni. Leggyakrabban női személy volt az illető, mert az efféle vásáros szekerek mindig fityegtettek magukkal egy kelető embert, aki mellett a prtéka dupláját érte. Gyakran kutya is poroszkált a szekér után, s Lőrincnek nagyon tetszett, hogy ezeknek a kutyaáknak sohasem kellett előrenézni, mert a kötelék kinézte a négy lábának az utat. Madarakat is látott, különösen varjakat, amelyekről eszébe jutott, hogy bizony jó volna disznót hizlalni, s majdan a körmüket és a farkuk hegyét odaadni a varjaknak.

S látott egyebet is, ami mind jó volt arra, hogy hasznos gondolatokat ébresszen benne. Ilyen gondolatai voltak is már bőven, valósággal egymás hegyén-hátán nyüzsögtek, mint a rengeteg ujonc katona a kaszárnyában. Ezek mérték neki az utat, nem a kilométerkövek, mert amikor áldott gyümölcsfa módjára már roskadozott a feje, szépen megállt a vad bottal, és azt mondta:

--Eleget mentél már, Lőrinc.

Szétnézett, hogy valami alkalmas helyen trónust keres-

sen magának. Talált is volna egy alkalmas dombot, amelyen hatalmas kórok lázadtak a hervasztó idő ellen. Lépett néhányat arra, de aztán mégis azt gondolta, hogy üljön a kórok közé, aki számár, mert ő olyan helyre kívánczik, amely emberhez méltó. Közel is volt egészen egy falu, s úgy találta, hogy a pihenés számára a legméltóbb hely mégis ott lehet. El is indult tehát, és tiz perc múlva bent volt a falu szívében. Itt megállott, és azon gondolkozott, hogy a paphoz menjen-e, vagy valaki világi emberhez.

Egyikhez sem ment, mert döntés előtt meglátott egy kirajzolt kezét, amely nagy és egyenes mutatóujjal valami sárgára festett ajtóra mutatott.

--No, ez se mutasson hiába!--mondotta, és belépett az ajtón.

Sejtette már künn is, hogy olyan helyre mutathat az ujj, ahol más keresi a hasznot. De van olyan korcsma is, amely csak akkor nyilvánvaló, ha már bent van az ember. Ez éppen olyan volt. Két asztal kínálkozott az egész szobában, de az a kettő legalább jó nagy volt. Az egyiknél már üldögélt is egy legény. Szép fehér ing volt rajta, a derekán széles szij s nagy fekete kalapja előtte az asztalon.

Odaült Lőrinc, és azt mondta:

--Szabad lesz megháborítanom?

A román legény egyet sem szólt, hanem bizalmatlanul tekintett rá, majd azt a nagy fekete kalapját közelebb húzta magához.

--Mivel szolgálhatok?--jött oda a korcsmáros.

--Ha már éppen szolgálni akar--mondta Lőrinc--, akkor szolgáljon egy fél liter borral. De hozzon három poharat hozzá.

--Hát az minek?

--Az Isten is három személyből áll--felelte Lőrinc.

Nem feleselt a korcsmáros, hanem elhozta a fél liter bort s a három poharat. Lőrinc töltött az egyikbe, majd felemelte, és a román legény felé sanditva, így szólt:

--Ha volna egy társam, azzal innám. De hejh! mindig egyedül van a magyar!

A román most sem méltatta figyelemre, de érthetett magyarul, mert elévette a tarisznyáját, s abból furulyát bujtatott ki, mintha meg akarta volna mutatni, hogy a román is mindig egyedül van.

Szép karikás furulya volt, három rézkarikával, s a színe barnafényes, mint a pásztorok haja. Mindjárt a szájához emelte, és játszani kezdett rajta. Olyan szívfájdító és messze szóló dallamot fujt, hogy Lőrinc ismét töltött a pohárba, és azt mondta:

--Hajh, azok a csalfa lányok!

A legény ránézett a furulya mellől, s hát könnyes a szeme. Erre Lőrinc a másik pohárba is töltött, majd közelebb húzódott a románhoz, és így szólt hozzá:

--Megkinálnám ezzel a kicsiséggel, ha nem sérteném meg.

A legény elfogadta a bort, és mind egy cseppig kiitta.

--No, ugye, ez is muzsikál?--mondta Lőrinc.

Még erre sem szólt a legény, hanem maga elé tette a

furulyát, és messze nézett, mint az előbb a nóta. Lőrinc nem azt mondta neki, hogy nézzen még messzebbre, hanem felvette a furulyát, és egy szöktető nótát kezdett fujni rajta. A román legénynek lassan odafordult a feje, mint a napraforgó, majd lassan felemelte a karját, és a Lőrinc vállára tette.

--Muzsikaszóval szép megértés van--mondta.

Lőrinc abbahagyta a nótát, és így felelt:

--Mert a muzsikaszó a szívet tekinti.

Csakugyan a szívet tekintette, mert jól megindult a beszélgetés. A román elpanaszolta szerelmi bánatát, s el Lőrinc is az ő árvaságát. Amikor ismét ittak egy pohárral, a román olyan barátságba szökkent, hogy mindenképpen szeretett volna Lőrincnek adni valamit. Keresgélt is sokáig valami mozdítható dolog után, de szegény volt, s nem talált.

--Ne erőltesd magad, Deméter!--csillápitotta Lőrinc.

--De én akarom, hogy örökké megemlékezzél rólam.

--Ha olyan erősen akarsz, akkor add nekem a furulyád harmadrészét, vagyis az első karikáig.

Nagyon megijedt Deméter, de amikor Lőrinc jól megmagyarázta, hogy ő csak jelképileg akarja az első karikáig, akkor Deméter boldogan ajándékozta neki. Még azt is mondotta, hogy örökké Lőrincre fog gondolni, amikor a szíve elévéteti véle a furulyát. S mintha Isten kormányozta volna ezt a találkozást, nemsokára egy szász legény is belépett a korcsmába.

--Ezt is hijjuk ide!--mondta Lőrinc, s mivel Deméter nem ellenezte, odaszólt a szásznak:

--Szívesen látjuk a kamerádót, ha meg nem sértenők.

A Szász odaült, és azt mondta:

--Szívesen fogadom, de pénzzel nem rendelkezem.

--Nem is pénzzel kell itt rendelkezni, hanem szívvel--szólt oda Lőrinc, és töltött a szásznak is. De a szász csak koccintott, s nem akart inni. Beszélni sem igen akart, csak bizalmatlanul nézett.

--Tud-e maga furulyázni?--kérdezte Lőrinc.

--Semmiképpen nem--felelte a szász.

Nagy baj volt, hogy a szász nem tudott megfelelő dallamot fujni a furulyába, de valahogy mégis segítettek rajta, mert Lőrinc addig unszolta, amíg énekelt nekik egy szász énekét. Ötször-hatszor elénekeltették vele a dalt, s akkor Lőrinc szájához emelte a furulyát.

--Nagyon jól előre megy!--örvendezett a szász, és úgy kinyílt a szíve, hogy Lőrinc indítványára Deméter nekiajándékozta a furulya közepét. A szász nem értette, miképpen lehetséges, hogy valami az övé legyen, s mégis más vegye hasznát, de Lőrinc megmagyarázta neki.

--Ez a furulya a mi közös kincsünk--mondotta Lőrinc.--Csak hogy hárman egyszerre nem fujhatjuk.

Eppen jókor fejtegette a közös furulyát, mert egy román őrmester lépett be a korcsmába. Nem ült az ő asztalukhoz, de a másiknál az öklére könyökölt, és hatalmasan nézte őket.

Lőrincék csak annyira nézték őt, amennyire rangja után megérdemelte, és tovább játszottak a furulyán. Amíg a Deméter

bubánatát és a szász harsogását beszélt a furulya, addig ment is a dolog, de midőn Lőrinc egy székely kesergést kezdett szikráztatni, akkor odaugrott az őrmester, és a furulyát kirántotta a Lőrinc kezéből.

Aztán a földhöz vágta, és nagy csizmájával rátaposott.

A szegény furulya reccsent egyet, s abban a reccsenésben benne volt mind a hármuk dallama.

Demeter felugrott, és egy széket tett maga elé a szász is. Lőrinc azonban odaállott a közepre, ahol minden ütés csak őt érhetne volna, és könnyes szemmel csak ennyit szólott:

--A közös kincset rontottad össze, te balga!

Tamási Áron

Tamási Áron. Rendes feltámadás. Válogatott novellák. Irodalmi könyvkiadó, Bukarest, 1968, 384-388.

MÁRCIUS IDUSÁN

Márciusi dér,
Szétfröccsen a vér
A zsarnok csarnokában,
Ezüstös csarnokában:
Meg kell neki halni!
Meggzólal a kéz,
Benne van a kés
Március havában
A császár hasában:
Meg kell neki halni!
Mert ha a felkinált
Aranyos koronát
Ezerszer veti is vissza,
Akkor is elnyomó,
Akkor is vérünket issza!
A márciusi dér
Mindig csak visszatér:
A császár mégis él,
És újra meg kell ölni,
Mégint csak meg kell ölni.
Szólj hát, ó kéz!

--éjl

TÁPLÁLKOZÁS MAGYARORSZÁGON

Az elmúlt évek során mi, külföldön élő magyarok gyakran támadtuk az otthoni kormányt az abortusz törvényért, mely nagyban hozzájárult az ország alacsony szaporulatához. Ennek a cikknek nem az a célja, hogy morális, etikai vagy politikai fel fogásból kritizálja a fent említett törvényt vagy elítélje ezért

a kormányt és a szülni nem akaró magyar anyákat. A cikk írója csupán választ próbál találni az alacsony szaporulat igazi okára, mert nem ért egyet a zsidó-szláv összeesküvés gondolatával.

Malthus, már 150 évvel ezelőtt figyelmeztette a világot a túlnépesedés veszélyére. Szerinte a világ népe ssége, ha valamiképpen nem lenne kontrolálva, 1-2-4-8-16 arányban növekedne, míg az élelmiszer és más életszükségletek csak 1-2-3-4-5 szerűen. Ez az állapot előbb-utóbb általános éhínséghez és nyomorhoz vezetne. Lásd: India, Kína, Indonézia jelenlegi állapotát.

A magyar kormány az iparosítást tűzte ki főcéljául, ugyanakkor a mezőgazdaságot elhanyagolta. Ezért Európa hajdani élelmiszerraktára ma importokra szorul, hogy az ország népét etetni tudja. Az utóbbi évek során a mezőgazdaság helyzete valamit javult, de ez nem jelenti a nép táplálkozásának jelentő javulását, mert nagy mennyiségű mezőgazdasági termék, főleg tejtermékek, hus, tojás, stb. exportnak van szánva, a valutáért az állam gépeket vásárol, hogy iparosítási terveit megvalósíthassa. Tehát a kormány, emberi táplálkozás szempontjából, értékes proteint exportál és ezért alacsonyabb értékű szénhidrátokat és gépeket importál. Egy szóval, tervszerűen alacsony nívón tartja a magyar nép táplálkozását.

Magyarországon az átlag család (3.3) keresetének közel 50%-át élelmiszerre költi, ami napi 4 dollár kiadásnak felel meg. Az U.S. Department of Agriculture szerint ezért 9,184 kalóriának megfelelő élelmiszert vásárolhat a magyar háziasszony, ami személyenkint 2,783 kal.-nak felel meg. A magyar szakértők által felállított norma a következőket írja elő:

Nehéz munkás.....	4000 kal.,
Terhes anya.....	2900 " "
Fiu (16-20).....	3300 " "
Leány (16-20).....	2400 " "

A fenti adatokból láthatjuk, hogy a kalória mennyiséggel még nincs különösebb baj. Probléma a 4 dollárból vásárolható élelmiszer minőségével van. Hus és tej-termékekből nincsen elég és az árak sok esetben megfizethetetlenek a lakosság egyes rétegei számára. Az árak sok esetben meghaladják az inflációs U.S. árakat. Ezért a fehérje-fogyasztás messze alatta van a tudósok által felállított normának, mely napi 100 gr.-ot ír elő. Ebből 60 gr.-nak állati eredetűnek kéne lennie. Evvel szemben személyenkint 72 gr. a fogyasztás, amiből csak 32 gr. állati eredetű.

Ironikus és szomorú a magyar parasztság rosszul tápláltsága. Otthoni kutatók szerint a parasztság táplálkozása protein és vitamin szempontjából messze alatta van a városi lakosságénak. Ez vonatkozik úgy a kolhoz tagokra mint a magán parasztoakra. Ezért az állapotért a kormány a parasztság tudatlanságát és primitív, megszokott, egyoldalú étkezését okolja. Ezen a helyzeten népkonyhák felállításával próbál segíteni, ellentétben a sokkal ésszerűbb, széleskörű felvilágosító munkával, melyet az osztrák kormány folytat.

A másik rosszul táplált csoportot az ovodás és kisiskolás gyerekek alkotják. Egy Budapesten folytatott tanulmány szerint

a gyerekek 21%-a minden reggeli nélkül ment iskolába; 6% csak teát ivott; 25% teát ivott szendviccsel és csak 29% fogyasztott tejet. Azok a gyerekek akik otthon étkeznek valamivel jobban voltak táplálva mint a menzán étkező társaik. Azonban mindkét csoportban találtak némi csont-rendellenességeket.

Az a véleményem, ha már minden áron rekedtre kiabáljuk magunkat és az öklünket rázzuk, tegyük ezt elsősorban a magyar nép életszínvonalának emeléséért és csak azután a szaporulat felgyorsításáért.

Egy népes, de rosszul táplált Magyarország nem lehet célunk!

Imrányi Gábor

JÓ REGGELT, AFRIKA!

A fegyverek már némák Biafrában,
Az ibó végre megadta magát.
Elszántan, bátran küzdött egymagában,
De mind hiában--elszakadt a gát.

Nem bírt tovább a dölyfös tulerővel,
Sok volt az ágyu, harckocsi, a gép:
Nem volt remény, már elfogyott a lőszer--
És éhezett az istenadta nép.

Owerri kormos, bombaverte tája
Egy árva-sírás, asszonyi sikoly.
Dögkeselyűnek lett a lakomája
Hol tegnap még a harcos vére folyt.

Győzött Gowon, az Állam újra egyben,
Győzött a pénz, a modern technika.
Ily nagyszerű, csodás hadműveletben
Nem volt még részed soha, Afrika.

S az afrikai, ébredező népek
Most néznek szébb, emeltebb sors elé.
Isten hozott, hát, fekete testvérek,
A civilizált nemzetek közé!

--éjl
1970 febr. 6

A TÁVOLI MULTBÓL . . .

A távoli multból
Néha fel-felvillan
Emlékezetemben
Egy kedves régi arc.
Eszembe juttatja
Tündér ifjuságom,
Mikor még a szívem
Könnyü és vidám volt.
Ki gondolta volna
Hogy sok szép álmaim
Mind semmivé lesznek
S oly hamar ébredek
A rideg valóra!

Böszörményi Janka

- - -
CSEKÉNYI ÁLDOZAT
(1966 Október 23-ára)

(P)

Bárcsak szárnyat adnál Teremtőm,
Hogy szerelmem tollaival hazámat
Védhetném
Hacsak egy napra is, s utána
Nem bálnám, ha véresen kinokba
Pusztulnék.

Néked népem sok bizony a jaj
S vélem hiába,
Más népek jajából csak ha
Egy nap jutna is.
Örömmel fogadnád tudom, néked
Lenne Kánaán.

Szerelmem szeretném, ha áthatolna népem
Hogy éreznéd magad újra
Szabad.
Utána szívesen mulnék e világból
Gyarul
Hisz néked adtam századiga népem
Egy napot.

Modrovics Iván

- - -
MAGYAR TANFOLYAM CLEVELANDBAN

A mult ITT-OTT (3:3) jelezte, hogy a Portland Oregon-i egyetemen a magyar tanfolyamot Eltettő J. Lajos munkatársunk fogja vezetni 1970 szeptemberétől kezdve. Itt örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy Cleveland, Ohio-ban szintén megtörtént az első lépés egy magyar tanfolyam kiépítése felé. Bár ez nem olyan nagyvonalu mint az oregoni, mégis figyelemre méltó, különösen

mivel magyarul a városban indult útjára. Itt közöljük a tanfolyamról szóló ismertetőt (bár már késő rá jelentkezni, reméljük, a jövőben továbbfejlődik, s hogy lesz elegendő érdeklődés Clevelandban iránta):

New Course on Hungary in English
At Case Western Reserve University

A new course on Cultural History of the Hungarian People will be given in English at Case Western Reserve University in the second semester of the current academic year under the auspices of the Department of Slavic and East European Languages, in coöperation with the American Hungarian Studies Foundation. Academic credit for the course (3 hours' credit) will be given to those desiring it. The course will be given from early February till the semester's end in May . . .

The lecturer in charge of the course is Dr. László Harangi (of the Department of History and Political Science, Baldwin-Wallace College). The course will be taught at Case Western Reserve University twice a week, Tuesdays and Thursdays, 4:30 to 5:45 P.M. The course will include the following: . . .

A survey from the nomad times and the Magyar's conversion to Christianity, through the renaissance, the reformation and Catholic revival and other periods, to today. An examination of Hungarian literature, music, theater, painting, and other arts, also of medicine, the physical sciences, sports, crafts culinary art, and other aspects. A look at the Hungarians in the United States and Hungary's cultural cross-fertilization with the world at large.

Students not alone of Case Western Reserve University but also of other colleges in the area, as well as other interested persons, are invited to enroll. The office of the CWRU Registrar or the secretary of the Department of Slavic and East European Languages will answer all the inquiries.

.

Ugyancsak Clevelandból hallottuk, hogy a Cleveland State University-n nemrég megalakult egy magyar diáklklub. Igazán érdekelne mindannyiunkat egy beszámoló ennek a klubnak a működéséről (esetleg kölcsönösen segíthetnénk is egymást!). Nos, ki ír nekünk beszámolót? --L.A.

- - -

Téesz-elnök, há felül a lovára,
Kilovagol a virágos határba,
Hátra teszi kis kezét,
Azt a dolgos kis kezét:
"Dolgozzatok, az anyátok istenét!"

(Egy balatonmenti csárda
cigányprimásától)

A KÖKÖSI HIDON

Lassított a vonat a kökösi hidon.
Jödögélt mögöttünk szaporán az alkony,
poros köpönyegét félvállra hajítva
föl is kapaszkodott a hátsó kocsira.

Lenn a Feketeügy feketén csillogott,
békességes esti harangszót ringatott.
Szivem köré apró, fényes tüzek gyultak:
kerestem a parton, kerestem a multat.

Béhunytam a szemem, hátha úgy meglátnám
Gábor Áron mestert szürke paripáján:
Prüzmár felől szörnyű por és füst kavargott,
s dörögtek a hidfőn a székely harangok.

Kányádi Sándor

Kányádi Sándor. Függőleges Iovak. Versek. Irodalmi Könyvkiadó
Bukarest, 1968.

H O Z Z Á S Z Ó L Á S O K

MAGYAR VALLÁS

Az Uj Hungária (München) 1969 dec. 26 számából (9. old):

Megemlékeztünk már lapunk e helyén arról, hogy "Itt-Ott" címen az USA-ban élő magyar egyetemisták tavaly időnkint megjelenő, sokszorosított kis szemlét indítottak. Ennek most ősszel megjelent számában viszontlátunk egy gondolatot, amely már tavaly, az első számban jelentkezett. Nevezetesen egy fiatal egyetemista cikkében pálcát tört egy új magyar vallás meghirdetése mellett aként érvelve, hogy a magyarság ősi lelki alkatának nem felel meg a kereszténység. Hogy ő milyen új vallást képzel el, --ezzel adós maradt a cikkíró. E sorok írója akkor a lap elindítójának levelet írt, kifejtve, hogy nem emigrációs feladat "új vallás" alapítása, --jó nekünk az, ami ben élünk. Levelünkben utaltunk arra, hogy pár éve egy USA-ban élő és jólkereső vegyészmérnökünk minden keresetét egy ilyen "új vallás" propagálására fordította, --természetesen jottányi eredmény nélkül. Bizarr gondolat ma ilyesmivel foglalkozni! A most megjelent új szám átveszi az ismert erdélyi régényíró Wass Albert egy cikkét amely előzőleg a "Chicago és környéke" hetilap október 10-i számában jelent meg, az író ismert "Magyar Szemmel" c. rovatában. Wass Albert ezen cikkében bár pálcát tör a vallás mellett, irván szószerint: "Nemzetünk fennmaradása szorosan összefügg kálvinista és nem-kálvinista egyházaink fennmaradásával," de azután következik

egy furcsa és felettebb félreérthető mondat, amely szől e-
ként: "Egy magyar lelki újjászületésre van szükségünk,--
mondhatjuk ezt így is: egy visszatérésre őseink egyigaz Istenéhez. Ahhoz az Istenhez, aki Lebédiaából áthozott a Kárpátok alá és aki Lebédia előtt is velünk volt hosszú évszázadokon át és nem csupán megőrzött, de meg is erősített, valahányszor szükségünkben Hozzá fordultunk." Ehhez csak ennyit:

SZENT ISTVÁN UTJÁT KELL KÖVETNÜNK
TOVÁBBRA IS! NINCS ÉS NEM LEHET
KÜLÖN "MAGYAR ISTEN"! NINCS MÁS
UT A DUNAMENTI KERESZTÉNY MAGYAR-
SÁG SZÁMÁRA.

Dr. Ráttkay R. Kálmán

M A G Y A R S Á G T U D A T ? I G E N !

Az ITT-OTT 1970 februári számában Ludányi András nagyon fejéantalálta a szeget. Néha szinte tulságosan fejbekölin-
tő gondolatmenete felveti a kérdést, mi lesz ebből? Pápai ki-
átkozás vagy nagy lelki aratás?! Az első nem érdekes, a másod-
dik lehet sorsdöntő.

Tekintve, hogy előre bejelentett vitatárgya Ludányi me-
rész elmeftuttatása s ezen kívül vagy felül egyetemes magyar kér-
dések szintézisét is képezi, néhány összesűrített gondolattal ó-
hajtok hozzájárulni a tárgysorozathoz. Ugy sejttem sok hozzászó-
lás fut majd be, ezért is nem részletezem pontról pontra a prob-
lémákat. Az egésznek csak a keresztmetszetét adom és pedig úgy,
hogy rámutatok, a fenti értékes közleményben mit tartok helyes-
nek és mit nem. Nem egyetemi fokon, nem teológiai sikon, csak
egyszerűen, mint milliók közül egy:

Helyses:

Az ifjuság, mint "diaszpóra" megőrizve magyarságtudatát,
a különböző országokban, mint "bennszülött" küzd a magyar érdeke-
kért.

(A hangsúly a magyarságtudat megőrzésén van, a többi
ebből adódik. A nagy kérdés, hogy különösen értelmiségi fiatal-
jaink idegen környezetben, idegen házasságok, stb. behatása köz-
ben hogyan és mennyiben tudják megőrizni magyarságtudatukat?)

Helyses:

A diaszpóra szétszóródottsági magyar "csak az örök ma-
gyarsághoz tartozik."

(Ez igen-igen szépen hangzik. Remélem nem csupán "lel-
kiismereti balzsamozásra" szorítkozik. Az olvasztókemencébe ke-
rült magyar ifjuság egyedei sajnos nem mind vonatkoztatják önma-
gukra a fenti szép hitvallást.)

Helyses:

"Fiataljainknak (az idősebbeknek is) már elég volt a
nemzetköziséget élő, ha nem is prédikáló, papokból... vagy át-
térnek létező egyházaink a magyar érdekek képviselésére, vagy a

magyarság otthagyja őket és önmagából kitermel egy nemzeti vallást."

(Hozsána néked Ozirisz fia, hogy az igazságot így ki-mondtad! Mások is sokan éreznek így, kis csoportokban négy-öt magyar összehajolva beszélgetnek is erről és várják, kutatják, keresik a nagy lelki forradalom kibontakozásának lehetőségeit.

Igen! Hitünk és akaratunk, hogy minden idegen dogmától, befolyástól mentes magyar hitvilágunk feltámadjon egy új lelki-vérszerződésben! Ez a mi hitünk, élő cselekvő hit, melynek fundamentuma: a hamisítatlan felebaráti szeretet szelleme és az Egy-Örök-Igazisten imádata.)

Nem helyes:

"A diaszpóra magyar, magyarságát nem köti földrajzi tájhoz, multhoz . . ."

(Akinek nincs multja, annak nincs jövője! Ez minden vitát kizár. A "földrajzi táj" pedig amelyen sok évszázadon, évezreden át, mint államalkotó nép élt a magyar, amelyet munkájával, verejtékével kiművelt, ahol milliókra kiható, egységbefoglaló kulturát teremtett, amit vérének hullásával, kimondhatatlan áldozattal védelmezett minden külső és belső ellenség ellen, az a H a z a !

A honősök Hazája az én Hazám is, még akkor is, ha a jelenben nyugati és keleti hatalmak együttesen megsemmisítették függetlenségét és természetes önrendelkezési jogát. Aki az ősök földjét, fajtája Hazáját, megtagadja, az nem emigráns, nem diaszpóra magyar, az semilyen magyar! Ilyen ember öntudatosan nem védhet magyar érdeket.)

Nem helyes:

"A diaszpóra magyar természetesnek és előnyösnek tartja népe szétszóródottságát. Ebben fantáziát lát."

(A szétszóródottság egyénileg lehet előnyös, sőt egyeseknek csakis a szétszóródottság az előnyös. Egy népet ugyanúgy, mint egy családot, az összetartozandóság jellemzi és nem a szétszóródottság. A fantázialátás, ha a zsidó nép szétszóródottságát veszi alapul, akkor csak részben helytálló, mert az éremnek két oldala van.)

Végül:

A "diaszpóra" és "emigráns" magyar salamoni szétválasztása, hogy az egyik jó, a másik rossz, helytelen. Az örök magyarság szempontjából mindegyik teljesítheti kötelességét. Mindenki a maga helyén tudással és becsülettel mutassa meg, hogy mi a magyar.

Magában a diaszpóra és emigráns szó idegen szóképzés. Nem diaszpórák és nem emigránsok vagyunk, hanem az egészből, az egységes magyarságból erőszakkal, a zsarnokság következménye képpen száműzött-jogfosztott magyarok vagyunk közvetlenül és közvetve.

Nem minden emigráns gyökerét vesztett egyén. Igaz, közülük sokan nem tudnak beilleszkedni a befogadó ország kereteibe, de talán éppen azért, mert gyökerük mélyen az anyaföld-szülőország humuszába kapaszkodik.

Hogy idegenek "split personality" jelzővel illetik a valóban politikai menekültet is, ezen nem lehet csodálkozni. Ők még nem voltak száműzöttek--még lehetnek--mit várhat tőlük az ember.

A régi rangok és címek közt élő emigráns lehet meghasonlott, mert pl. egy volt "méltóságos ur" az emigrációban, ha nem a kéteshírű F.E. tartja el, akkor nehezen törődik bele, hogy bankban vagy gyárban, ahol elősőleg talán vezérigazgató volt, most takarítani kénytelen. De otthon és idegenben többen vannak a magyar szellemiségbe gyökerező emberfák, mint a gyökértelen kényelemhez szokott embertípusok.

Tévedésen, közömbösségen vagy gyávaságon alapuló önkritika (?) annak kinyilvánítása, hogy "ami fölött nincs hatalmukba dönteni, nem érdekli a fiatalokat." Ez nem az ifjuság, hanem az aggastyánok filozófiája.

"Ami érdekli a fiatalokat, az a cselekvés politikája volna." Tessék cselekedni! Emberi dolgokban lehetetlenség nincs!!

Legvégül:

"A magyar történelem és a magyar irodalom hitközösségünk irányadója. Kincseiben felér akármilyen más népek bibliájával vagy szent könyveivel."

Ludányi e vallomásával minden diaszpórárs és emigráns cafrangoktól mentesen megmutatja az Ő vivódó, igaz magyar lelkét. Egyik helyen drasztikus áttérést követel egyik tévedésből a másikba, hogy végül régi és új tragédiákon, idegen és természetellenes állapotok veszélyes ingoványain átvezesse száműzött, jogfosztott társait, --akik magyar lélekből szakadtak ki-- a magyar szellemiség birodalmába, amely egy és oszthatatlan.

Seres Péter

1970 - 2000

(Az ARANYBORJU az istentagadás szimbóluma a földön. Az Ószövetség népének nagy része vezetőivel egyetértve, a tagadás szellemében először valósította meg az aranyborju imádatát. Az ARANYKERESZT a hatalom vallásának a Mammon hitének szimbólumává vált, mert a Hierarchia, dogmatikus és materiális célok érdekében öncélúvá formálta a kereszt eredeti dokumentumát.)

1970-ben akik megszületnek
2000-ben 30 évesek lesznek:

E nemzedék sorsa
mi lesz? Uj Golgota
sötétedik fel az Égre,
vagy lesz igazság, béke?

Álszent, farizeus főpapok,
keresztes, csillagos diktátorok
még kényszerítik a népeket,
teremjenek gyilkos gyűlöletet.

Lelkem az irás szárnyain
hozzátok száll ifju véreim
és leszek köztetek, néma, hideg
veszélyt jelző szeizmográf ideg.

Az élet hullámhosszán találkozunk,
most és 2000-ben egyet akarunk--
... aranykereszt, ...aranyborju
jelében, soha többé háboru!

Ma még társatok, kívánom,
halálom után is várom:
Istenemberként győzzetek
Ti, Harminc évesek

2000-ben szeretnék 30 éves lenni
és... félelemnélkül emberül élni!

Seres Péter
Los Angeles, 1970 január 1
(Az ITT-OTT harcos ifju munka-
társainak küldöm. Jel.3:12--
"Aki győz...")

TO HUNGARIAN SUMEROLOGISTS
(In response to Sujtár Elemér's Article)

Although there is no evidence (besides a remote linguistic, structural similarity of Hungarian with Sumerian--which is also true of Turkish, Finnish, and several minor Ural Altaic and Caucasian languages) to support the statement that the Hungarians are "a sumir kultura továbbvivője," any refutation of this allegation, based on historical proof would, judging from Sujtár Elemér's article, no doubt be disregarded by its Hungarian proponents. Sujtár seems to imply that the Hungarians should believe in a myth he admits they are (rather glibly) manufacturing, for the sake of expediency.

However, setting aside for the moment what the article seems to imply, a few suggestions and comments are in order. That their premise is impossible to prove conclusively on the basis of material now available--except possibly to those who are not really seeking the truth--would seem to indicate that new research and discoveries on the part of Hungarian "Sumerologists" is required. To prove their Sumerian lineage they must undertake what no one else has done--to trace the precise history of wandering tribes. This would necessitate not only their "familiarization with Sumerian culture," but also with that of all the peoples with which they as "Sumerians," and then as Hungarians are likely to have come into contact. Their linguistic studies should include Turkish and the Turkic languages such as

Kazakh, Uigur, and Kirghiz; and also Persian, Armenian and Georgian, to name but a few. Among the ancient languages, besides Sumerian, Akkadian, Elamite, all the other old Semitic languages should be studied by them.

There is also a practical difficulty involved with research of this magnitude which is, possibly, so obvious as to have been overlooked. Scientists have not relied upon linguistical analyses alone--but mostly, as in the Mesopotamian projects, upon excavations made in the desert heat and among the pain and disease-inflicting insects of Iraq. Whatever information has been gleaned about Sumer is the result of archaeological work begun in 1877. Woolley alone "sifted sand" at Ur for twelve years. At one point in his Excavations at Ur (London, 1955), he mentions that he spent three weeks gluing together a statue of a bull that had been smashed into a thousand pieces, only to have it fall to dust when he attempted to lift it. Zealousness has not been responsible for successful research, but rather patience, stamina, dedication, a willingness to work long and hard, and money for long-range, expensive projects. Perhaps as one of their "intermediate goals" the Hungarians could set out to find and excavate Aratta--a city mentioned in four epic tales of the Sumerians--which has not been found, but is thought to lie buried somewhere in northwestern Iran, close to the Caspian Sea.

It is impossible not to object to the methods, neither scientific nor honest, of the Hungarians dabbling in Sumerian studies. In short, not only do they misuse other people's research and materials, by carefully selecting facts to support their foregone conclusions, they also engage themselves in a kind of etymologizing current and acceptable among scholars two hundred years ago. The relevance and credibility of any scientific conjectures as to a similarity of their origins with the Sumerians will be diminished if the Hungarians pursue a course of ludicrous, insincere and irresponsible scholarship.

Still, all objections to the methods of the Hungarian "sumerologists" may be easily dismissed in view of the spiritual needs they project. They are trying to convince themselves that they built the Ark--thereby saving mankind. . . . That Adam and Eve were really Adám és Éva. . . . That they are the progenitors of the genius and civilization of mankind. Since the greater the myth created by a people, the greater their probable feelings of inferiority, one might conclude that if the ship is all that leaky, maybe it should simply be abandoned.

It is painful to watch this type of self-aggrandizement--of which the Germans have been so guilty in the past, and which is now rampant among the blacks--becoming more and more widespread among the Hungarians. Being an American, I can predict the reaction to this New Myth: the Hungarians must have nothing, that they should feel the

need to create such a glorious past for themselves. In the long run, after they realize what a compromising and laughable position they've placed themselves in, their self-image will not have been elevated, but will have suffered a deadly wound.

Albert Blake

MI PIROSLIK . . .

Mi piroslik ott az utcán távolban?
Szőrös diák karszalaga? Valóban!
Sportkocsiját, pénzét, éltét megunta,
S "forradalmár" lett belőle, ebadta!

--éjl

Az ITT-OTT Szerkesztőségének!

Csodálkozással olvastam az ITT-OTT 1969. decemberi számának 32. oldalán "éjl" levelében azt a megjegyzést, mely szerint "A Szabad Magyarság munkatársai is majdnem kizárólag ezekkel a témákkal foglalkoztak." . . . Pedig a fiatalság is olvasta. Olvasta mindaddig, amíg rá nem jött, hogy olvasás nélkül is pontosan tudja, előre, mi van benne."

Nem hittem szemeimnek mikor e sorokat olvastam és kíváncsiságból elővettem az egykori Szabad Magyarság néhány birtokomban levő 1962-es számát. Ezek átvizsgálása nyomán meg kellett állapítanom, hogy az az állítás, mely szering a fiatalság "olvasás nélkül is pontosan" tudhatta előre is, mi van a Szabad Magyarságban, egyszerűen nem felel meg a valóságnak. És ennek kapcsán helyesebbnek találnám, ha "éjl" a magyar nemzeti emigrációnak annakidején nagyon is kedvelt Szabad Magyarsága helyett inkább a baloldali, kommunizmussal barátkozó és magukat "szocialistáknak" becéző, eltévelyedett "ifjak" ellen hadakozna.

A Szabad Magyarság 1962. január 21-i számában az első oldalon találjuk Padányi Viktor "Halott Betük" című vezércikkét, melyben a páriszkörnyéki békék igazságtalanságáról ír.

Ugyancsak az első oldalon angol eredetiben reprodukálva találjuk a "Report of Sir Leslie Munro on the Question of Hungary" c. minden magyar számára fontos történelmi dokumentumot.

Egy harmadik cikk címe: "Igy garázdálkodnak tovább a hamisítók. Ujabb zavarkeltő közleményt adtak ki az MHBK kanadai főcsoportja nevében hamisított 'sajátkezű aláírásokkal.'" E cikk az MHBK védelmére adódott ki.

Az 5-ik oldalon "Amerika sirásóinak ujabb leleplezése" cím alatt Charles S. Gubser amerikai képviselőnek szenzációs kommunistaellenes beszédének magyar fordítását találjuk.

A halottbucsuztatás rovatban "Muzsik Zoltán ezredes halála" címen olvassuk azt a szomorú hírt, hogy az MHBK e kiváló vezetőfőfőfia január 10-én meghalt.

Egy hirdetés formájában arról olvasunk, hogy a Kereszt

és Kard Mozgalom 1962-es Magyar Bálját a Hotel New Yorkerben rendezik s a bál-vezetősége névsorában ott látjuk vitéz Tarkony Árpád, vitéz Serényi István, Andreanszky Károly, Pupos Kálmán, Nagyhetényi Jenő, valamint a bál háznagyaként Vasvári Zoltán nevét.

A 7-ik oldalon találjuk "Egy magyar kémelhárító tiszt érdekés adatait" a szovjet terrorjáról.

Ugyanezen az oldalon találjuk Dr. Farkas László tanulmányát "A magyar ügy Európa ügye" címen.

Dr. Csery C. Mihály tollából "Zrinyi, az író" cím alatt találunk egy remek történelmi tanulmányt.

A 8-ik oldalon megtudjuk, hogy Fényes Tóth Olga előadást tartott a Szovjetről a Kereszt és Kard Mozgalom előadójestjén. Sőt: találunk egy hirdetést is, mely Fényes Tóth Olga "Nők a Szovjet Börtönében" című könyvét hirdeti.

Aztán találunk egy hirdetést ily cím alatt: A Szabad Magyarság Könyvosztályán Beszerezhető Könyvek és Hanglemezek. E könyvek között ott látjuk Szeleczky Zita hanglemeze után felsorolva a Fiala-Marschalkó könyveket, Fűry Lajos regényeit, Maróthy-Meizler Károly könyveit Mindszentyről, Prohászkaról, Bobula Ida szumir könyveit, Magyarország hegy-és vízrajzi térképét, Süly József Trianoni Almanachát, Wass Albert, Mikszáth, Móricz Zsigmond, Gárdonyi könyveit.

A 12-ik oldalon találjuk Fűry Lajos regényének, A ködnek egy részét s befejezőül Fényes Tóth Olga könyvének egy szövegrészét is, melyben a szovjet börtönök borzalmairól ír . . .

Es mindez csak egyetlen számban. Ha pedig "éjl" több szám, vagy minden szám tartalmára kíváncsi, abban is segíthetünk, igen szívesen. De le kell szögezmem, hogy "a fiataltság" amenyiben olvasta a Szabad Magyarságot, nem jöhetett rá arra, "hogy olvasás nélkül is pontosan tudja, előre, mi van benne," mint ahogyan "éjl" igazságtalanul és igen helytelenül, a valóságnak meg nem felelő módon állította az ITT-OTTban.

A Szabad Magyarság már régen megszűnt, nem védekezhet az ily könnyed állításokkal szemben. En azonban szükségesnek tartottam az igazság védelmében e sorokat leszögezni azzal a javaslattal, hogy e soraimat az ITT-OTT szerkesztősége az ügy lovasias lezárása érdekében és az "audietur et altera pars" szellemében hozza le.

.....yt, 1970 jan. 26

Kedves ITT-OTT!

Bevallom, csupán hanyagság, hogy eddig nem küldtem egy kis segítséget munkátokhoz. Nem tartozon ugyan a kifejezett ifjusághoz--sajnos--, s így utkeresésem sokkal bonyolultabb. Chicagóban a cserkészek és a Magyar Ház Egyesület vezetőjeként sok a munkám, s így kissé meglepett, mikor egy régebbi számban Csomay Gyuri (aki egyike volt az alapító bizottságnak) munkánk iránt ill. személyeink iránt támadást vezetett. Hivatkozott ott bizonyos "bizalom alap"-ra. Azóta már sikerült vele beszélnem, s--legalábbis megpróbáltam--egyes dolgokat megmagyarázni. Mondván, olyan, hogy "bizalom alap" az életben nincsen, az bennünk

van, úgy hívják, hogy HIT. Akiből ez hiányzik, az magában a Jó Istenben sem bizik, talán még önmagában sem. A bizalmat-- egy bizonyos fokú személyes, lelki érettség elérése után--nyilvánítjuk felebarátaink felé, előlegezetten, hitből, vagy tapasztalatból eredően. Természetesen a csalódás sokszor jön, de az nem más, hanem az én hibám, mert nem rendelkeztem elég emberismerettel, hogy jól ítélhessek.

Mély hit Istenben, és szeretet emberbarátaink iránt, ez az emberi élet alapja, ez viszi előre ügyeinket, így a Chicago-i Magyar Ház ügyét is.

Ezt üzenem a "cserkészek" és az említett "Kornél bátyám" nevében .

Üdvözlettel, Moser Ottó.

Kedves ITT-ÖTT! Szíves figyelmükbe ajánlom, esetleges közlés céljából az alábbi cikket....M.G.

TELEKI PÁL ÉS AZ IFJUSÁG

Öt nemcsak tisztelni, de szeretni is kellett, ha valaki jól megismerte. Halk ember volt, aki nem gyorsan mutatta meg magát. Nagyobb volt érzésben és tettben, mint a szóban. Valomása szerint nem szívesen lett miniszterelnök Imrédy bukása után. Csakhamar választást rendezett igen szép sikerrel és nem-sokára aztán meghívott ebédre. Csak a felesége volt jelen, mert tudta, hogy nem szívesen megyek nagy társaságba, hiszen ott az ember csak fecseg és az időt pocsékolja. Az ebéd után kettesben maradtunk és azzal kezdte, hogy a politikai helyzet igen súlyos s azért minden erőt össze kell fogni az országban. Nekem is szögezte a váratlan kérdést:

--Hajlandó vagy-e velem együtt dolgozni ebben az áldatlan időben?

--Kegyelmes uram, a hivatásom s a rendünk törvénye miatt nem foglalkozom politikával, tehát abban nem is segíthetek Neked.

--Ezt jól tudom és nem is erről van szó. Engem a pártom is alig érdekel, de annál inkább fontos nekem az a munka, amelyet az ifjuság körében végeztek és erről akarok most tárgyalni veled.

Akkor már izmosan fejlődött a KALOT a falusi ifjuság köreiben, továbbá az EMSZÓ, a katolikus munkásság mozgalma és hozzájuk csatlakozott több egyetemi egyesület meg az öreg cserkészek közössége is ebben az irányban haladt. Nem is tudtam, hogy Teleki annyira figyelte e mozgalmat, holott erről alig beszéltem vele. Addig amúgy is csak ritkán találkoztunk. Munkánknak két-tős célja volt: egyrészt korszerű nevelést akartunk adni a népnek, másrészt az új nemzedék által készítettük elő a társadalmi rendszer gyökeres reformját, amely még az alkotmányt is bővítette volna. Az uralkodó osztályok nem jó szemmel nézték e vállalkozást, de megállítani nem tudták.

E közbevetett megjegyzést szükségesnek tartom, hogy érthető legyen a beszélgetés folytatása.

--Szeretném tudni--kérdeztem tovább--miért kívánod ép-

pen az én szolgálatomat, amikor annyi más alkalmasabb embert is találhatsz?

--Azért kérem tőled ezt, mivel tudom, hogy nem vársz tőlem semmit.

--Ezen az alapon tökéletesen megértjük egymást és biztosítva van a jó együttműködés.

--Azt szeretném még tudni, miből éltek ti?

--Őszintén bevallom, pénzünk mindig kevés, holott sok a kiadás és főleg a titkárokat kell pontosan fizetni, de azt hisszük, a tőke is munkából lesz és ha jól dolgozunk, valahonnan mindig csurran-csöppen, amennyi éppen szükséges.

--Ezt sejtettem s azért most nagyobb összeget akarok juttatni nektek, hogy a mozgalom gyorsabban menjen és az anyagi gond ne gyötörjön benneteket.

--Más oldalról is kaptunk hasonló ajánlatot, de nem fogadtuk el, mert a függetlenségről nem szabad lemondanunk.

--Ugy látom, gyanakszol és nem nagyon örülsz a segítségnek, amit följajánlok.

--Ez így is van s azért bocsásd meg, hogy ennyire tapintatlan és bátor vagyok nyiltán kérdezni, honnan ered a nagy összeg (talán 300,000 pengő is volt), amivel támogatni akard a mozgalmat?

--Először is biztosítlak, hogy ebben nincs egyetlen pengő sem, amely a nagytőke ajándéka volna. Ez a választási alap, amellyel a kormányelnök szabadon rendelkezik és nem akartam kortesekre elkölteni. Azt vallom ugyanis: ha a nemzet nem fogadja el dobverés és itatás nélkül, amit hirdetek, nem kívánok hivatalban maradni. Az ország többsége bizalmat szavazott nekem és a pénz megmaradt, amit már eleve nektek szántam.

--Elismerem, Kegyelmes Uram, hogy ez valóban tiszta pénz, tehát nyugodtan elfogadom és hálásan köszönöm.

Jóllehet minden jegyzetem elveszett, naplómát szökésem előtt elégettem, mégis elég pontosan irtam le e szöveget, mivel azóta sokszor elmondtam már és az ilyen tárgyalást nem lehet elfeledni. Abból a segítségből tudott a KALOT gyorsan számos népfőiskolát venni vagy építeni és az EMSZÓ-nak is szépen jutott belőle. Teleki később is hathatósan támogatta a mozgalmat főleg Korvig Béla útján, aki lelkes hívünk volt a kormányban. Később egészen váratlanul derült ki, hogy még Keresztes-Fischer belügyminiszter is a pártunkon volt, bár ezt nyiltan sohasem mutatta. Teleki jó gazda volt és iszonyatos gondjai közepette is talált időt, hogy meghallgasson egy hosszú vizsgát, amelyet a parasztfiúk téli tanfolyama végén tartottak Erden. Öröme szinte háttartalan volt, amikor látta, milyen tehetséges az ő fajtája, mert az a vizsga nagy ujság és meglepetés volt egyetemi tanároknak is. A végén nem győzte az ifjakat meg a vezetőket dicsérni, hiszen a tételekben tükröződött az ország jövőképe, amelyet a kiművelt emberfő kormányoz a falukon és a tanyákon.

Más esetből is kitűnik, mennyire szívügye volt Teleki-nek az ifjuság jövője. A fölvidéki főiskolás diákok szép ösztöndíjat kaptak, miután 1938-ban az északi területet az országhoz csatolták. Két év múlva a nyár végén megjelent a rendelet, amely a kedvezményt visszavonta. Pfeiffer Miklós prelátus, a fölvidéki

diákság apostola, a Prohászka-körök vezetője egy reggel riadtan jött Pestre előadni, milyen súlyos következménye lesz az oktatási rendeletnek. Gyorsan elkészült a tájékoztató emlékirat és aznap este fölvittem a Sándor palotába. A kormány éppen a második bécsi döntésre indult, Teleki mégis nyomban fogadott, tüstént hívatta Hóman Bálintot és másnap visszavonták a rendeletet. Ha ugyanis az érvényben marad, sok száz főiskolás kénytelen lett volna abbahagyni a tanulást, mivel szegény szülők gyermekei voltak, akik nem bírták fizetni a költségeket.

Egyszer magához hívta az öreg cserkészek vezetőit Órsi gyűlésre és azt így kezdte: Kormányra jutottunk barátaim és most mutassuk meg a világnak, hogy becsületes emberek is tudnak jó politikát csinálni. Oszintén bevallom, szédülő fejjel távoztam onnan, mert fojtogatott a kérdés: Mi lesz veled te jó ember, ha tiszta szívvel akarsz boldogulni e cudar időben? Ugyis történt, amint sejtettem: becsülete nem bírta tovább hordani a szörnyű terhet, amelyet a végzet nyomott rá.

Ez a székely nagyur akkor volt igen boldog, amikor a Hárshegyen a cserkészek gyakorlatait szemlélte és a tábortüzhöz ült a pajzán kicsinyek közé. A világhírű tudós, a kutató, a nagy tanár és író példásan megmutatta, hogyan kell a hazát igazán szeretni s azért őt a magyarnak nem szabad soha elfeledni. Kis nép vagyunk, de mennyi tündöklő nagyság terem közöttünk!

Sok magyar annyit beszél, hogy a száján kimegy az erő, ha ugyan van benne, Teleki azonban a cselekvés szónoka volt és csak az ilyen egyéniség oszlopa az országnak.

Varga László, S.J.

(Eletünk, 1970 I. 1., --St. Gallen)

ITT-OTT szívesen ír bírálatot bármilyen nyugaton megjelent és kapható magyar (vagy magyar vonatkozású) könyvről. Mivel azonban nincs módunkban a könyveket beszerezni, kérjük az írókat, kiadókat, küldjenek egy tiszteletpéldányt, s tekintsék az árát hirdetési befektetésnek. ITT-OTTnak többszáz komoly olvasója van, akit mind érdekel a magyar könyv! Kérjük minden küldeményben pontosan megjelölni, a könyvet honnan lehet megrendelni, s hogy mi az ára.

ATTILA CSALÁDFÁJA A KINAI ÉVKÖNYVEKBEN

Hirth Frigyes hunnológus szerint a K.u. 3. századbéli évkönyvekben három nemzedéken keresztül uralkodó nyolc király neve azonos a Turóczi János által írt Krónika (1490) ugyancsak három generációs időszakon át vezető hun fejedelem nevével. Az időbeli ezer év, földrajzi, térbeli távolság ellenére a két forrás teljesen függetlenül ugyanazon adatokkal döbent meg az olvasót az újonnan megjelent MAGYAR TÖRTÉNELMI SZEMLE hasábjain, amelyet az Amerikai Magyar Könyvtár és Történelmi Társaság ajánlásával Berchtoldt Lászlóné mint kiadó, Fehér Mátyás Jenő pedig mint szerkesztő jegyeznek.

Az új szaklap, 128 oldalas terjedelemben felöleli a magyar őstörténelmet és a mai modern ilyen irányú tanulmányokat is, egye-

bek között kiemeljük Nagy Géza ragyogó szintézisét a "Honfoglalók és turkok" kapcsolatairól, Erdélyi-Pataky ismertetését a híres nagyszentmiklósi "Attila kincs" leletkörülményeiről, fényes és gazdag illusztrációival tüzdelve. Fehér Mátyás tanulmánya, "Ottó barát keleti útja 1232-ben" címmel feltárjuk Julianus barát utazásának előzményeit, Steiner Árpád pedig Könyves Kálmánról írt francia, korabeli krónikáiról alapján, mint "pupos, sánta és félig süket torzszülőtről," de egyben szellemi óriásról értekeznek.

A legujabb angol, német és magyar történelmi tanulmányokról a könyvszemle ad szintézist, főként ha azok a magyar történelemmel vannak kapcsolatban.

Régészeti adattárából kiemelkedő a Kiev-környéki, legujabb ásatások eredményeként előbukkanó ősmagyar ezüst karperec, amelyen a legelső magyar cíterás képe szerepel. Ugyancsak gazdagítja az Adattár, amelynek jelentős része a Kassai Kódex viharkeltő latin szövegét is közli, valamint két 13. századi oklevelet a magyar rabszolga-kereskedelemeiről.

A kitűnő, szép kiállítású száklapból szívesen küld mutatószámot a szerkesztőség a következő címen: MAGYAR TÖRTÉNELMI SZEMLE SZERKESZTŐSÉGE, 266 Pennington Ave., Passaic, New Jersey, 07055, U.S.A.

M.T.SZ.

A valóban nagyszerű kezdeményezéshez gratulálunk. Véleményünk szerint azonban nemzetközi értékűvé tenné a Szemlét, ha a leközölt cikkekről minden szám végén volna egy egy-bekezdéses, angol összefoglaló, hogy a magyarul nem tudók is hozzáférhessenek anyagához (ha valami érdekel a magyarul nemtudót, könnyen lefordíthatatja!) Ugy esetleg amerikai könyvtárak is szívesen megrendelnék. --éjl

Kedves fiuk!

Ugyan a mellékelt könyvleírás nem irodalmi munkáról szól, talán érdekel abból a szempontból, hogy dedikálásának szövege: "To the young people of Hungary and Czechoslovakia." --L.B.

Nem lévén szakemberek, a könyv angol ismertetőjét közöljük le:

Béla Lipták, ed. Instrument Engineer's Handbook, Chilton Book Company, (Philadelphia, 1970), 2 vols., \$60 per set.

"Many long hours of reference searching to prepare directives for his staff brought editor and chief engineer Béla Lipták to the conclusion that one complete and easy-to-use reference was needed for all instrument engineers. Now entire problems can be structured and outlined using this one reference.

The two volumes are written by sixty contributors, each an expert in his own subject area. Their approach is practical because they have applied their knowledge of instrumentation in the largest plants in the U.S. and Europe. The organization of this vast background of specialist knowledge has been done by Béla Lipták, using his experience as chief engineer at Crawford & Russell, Inc. The quick-access system used will save much time and make the organization of problems easier.

These two volumes cover all areas that a Process Instrument Engineer is likely to be exposed to, including: Measurement, Safety, Controllers, Displays, Logic, Valves, Control Theory, Computers, Telemetering, and Unit Operations, to mention a few of the main subjects.

The organization of these reference books is planned for quick access to specific information. This is achieved by orientation tables at the front of each chapter, feature summaries at the front of each section, in addition to almost five thousand entries in the Subject Index and several hundred tables in the "List of Important Tables." The two volumes are approximately 2500 pages.

All terms, symbols, abbreviations are carefully defined so that the reader will understand the material even if this is his first exposure to instrumentation or if he is not familiar with the American technical vocabulary. Clarity is enhanced by more than 1500 illustrations and sketches.

A carefully assembled appendix provides a wealth of practical information including: Estimating Data, Quick Sizing Charts, Corrosion Data, Buyer's Guide, Symbols, Friction Drop Data, Suppliers, and much more."

Mindnyájan szivből gratulálunk!

Elment a cigány gyónni, odatérdelt a pap mellé. Mondja a pap, hogy sorolja fel a bűneit. Gondolkozik a cigány, és aszondja, hogy nem jut eszébe semmi olyan nagy bűne.

Kérdi a pap:

--Loptál?

--Lopok--feleli a cigány.

--Nem azt kérdeztem én, hogy lopsz-e, hanem hogy loptál-e? Amit eddig vétkeztél.

--Loptam.

--Nohát, add vissza a lopott tárgyat a gazdájának.

--Én odaadom a plébános urnak.

--Nekem ne add, hanem add vissza a gazdájának, akitől loptad.

--Már kínáltam neki--mondja a cigány, de nem kellett neki.

--Akkor jól van.

Vége van a gyónásnak, elmegy a cigány. A pap keresi az óráját, nincs sehol. Elvitte a cigány! Akkor jutott eszébe a papnak, hogy hát mondta a cigány, "lopok," s akkor épp az ő óráját lopta. Kínálta is neki, de ő nem fogadta el. Így maradt a cigánynak az óra.

Olvasóinkat figyelmeztetjük az ideai népszámlálásra, mely postán lesz lebonyolítandó, két különböző formában. Legtöbben csak egy rövid formát kapnak, minden ötödik háztartás azonban hosszút. Okvetlen írja be mindenki magyar származását!

TE PEDIG, KÓNYÉ, AKI OLYAN RÉGEN IGERGETED MAGADNAK ES, NEKÜNK ES, HOGY IRNI FOGSZ, ÜLJ MÁR NEKI OSZT FIRKANTS MÁR EGY PÁR SORT!

VEGYETEK RÉSZT AZ ITT-OTT MAGYARNYELVÜ, SZÉPIRODALMI PÁLYÁZATÁN!
AZ E CÉLRA BEKÜLDÖTT, PÁLYÁZATRA MEGJELÖLT ÉS ÁLTALUNK LEKÖZÖLT
LEGJOBB VERSÉRT EGY ÖTVEN DOLLÁROS, A LEGJOBB ELBESZÉLÉSÉRT EGY
SZÁZ DOLLÁROS U.S. SAVINGS BONDOT ADUNK, 1970 DECEMBERÉBEN. A VERS
TERJEDELME LEGFELJEBB EGY GÉPOLT OLDAL, AZ ELBESZÉLÉSÉ 4000 SZÓ
LEHET (KB. 16 RITKÁN GÉPOLT OLDAL). AZ ANYAG EREDETI KELL, HOGY
LEGYEN-- MÁSHOL MÉG NEM JELENHETETT MEG. A BIRÁLÓ BIZOTTSÁG
TAGJAI NEM PÁLYÁZNAK. A RÉSZVEVŐK A BEKÜLDÖTT ANYAG LEKÖZLÉSÉHEZ
HOZZAJÁRULNAK, FÜGGETLENÜL ATTÓL, ELNYERIK-E A PÁLYADIJAT. A BI-
ZOTTSÁG NEM KÖTELES A DIJAT KIADNI, HA VELEMENYE SZERINT NEM LENNE
ARRA ÉRDEMES MŰ BEKÜLDVE. A BIRÁK DÖNTÉSE VÉGÉRVÉNYES.

KÉRÜNK KIOLVASOTT MAGYAR LAPOKAT, SAJTÓTERMÉKEKET. HA VALAKI VE-
LÜNK FOGLALKOZÓ CIKKET OLVAS VALAHOL, AZT KÜLÖNÖSEN KÉRJÜK!

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, AZONNAL ÉRTESITSENEK MINDEN CIMVÁLTOZÁSRÓL. A
POSTA ÁLTAL VISSZAKÜLDÖTT S UJRA FELADOTT SZÁMOK MINDEGYIKE HARMINC
CENTES KIADÁSTÖBBLETET OKOZ! A BEKÜLDÖTT CIMEKBŐL NE HIÁNYOZZÉK A
ZIP CODE! A ZIP-SZÁM HIÁNYA TÖBB HETES KÉSÉST IS OKOZHAT.

KÉRÜNK, TÁMOGASSATOK! A LAP KIADÁSA KOMOLY KÖLTSÉGGEL JÁR. TER-
JESSZÉTEK LAPUNKAT, HOGY MINÉL ÉLETKÉPESEBB LEGYEN. SZÜKSÉGÜNK
VAN MINÉL TÖBB MUNKATÁRSRA, OLVASÓRA, ANYAGI TÁMOGATÓRA. MIND-
ANNYIUNK ÉRDEKE! CIMÜNK: ITT-OTT, BOX 112, ADA, OHIO 45810 (USA)

=====

MEGRENDÉLŐLAP/ CIMVÁLTOZÁS BEJELENTÉSE

NÉV _____

PONTOS CIM _____

ZIP CODE _____

AZ ITT-OTT TÁMOGATÁSÁRA MELLÉKELEK \$ _____ T.

=====

ITT - OTT
P.O. BOX 112
ADA, OHIO 45810
U.S.A.

ADDRESS CORRECTION
REQUESTED